

put ejus perforatur, sed firmissima constantia pectoris ejus a charitate non recedebat Omnipotentis. Corpus supplicia patitur, sed salutem vite æternæ acquirit. O felix constantia! o spes inenarrabilis, quæ, dum clavorum non timuit sustinere cruciatus, ante omnipotentis Dei clementiam meruit pervenire laureatus! Laureatus, inquam, ante Dominum beatus Marcus advenit, et mox intersanctorum catervas a Domino est Jesu Christo locatus. Hic est martyr beatissimus, hic est præsul dignissimus, hic est principis apostolorum discipulus, hic est Jesu Chri-

sti Domini nostri prædicator testisque magnificus. Sed quoniam ipsius hodie veneranda natalitia celebramus, eum, tanquam patronum nostrum, flagitemus obnoxius quatenus pro nobis assidue intercedat ad Dominum; decens siquidem est ut quem prædicatorem et doctorem veritatis habuimus in terris, adiutorem pariter habere mereamur in cælis, quod Christus Jesus Rex regum omnium concedat æternus, qui vivit et regnat cum Patre et Spiritu sancto per omnia sæcula sæculorum. Amen.

DOMNI LEONIS

SERMO

IN OCTAVA S. MARCI EPISCOPI ET MARTYRIS.

Hodie, dilectissimi, octavum diem sanctissimi martyris et pontificis Marci celebramus, in quo calcavit diabolus persequentem, vicit mundum blandientem, et sub pedibus suis conculcavit imperatorem frementem. Quanta enim gloria et quibus honoribus in hoc mundo claruit, et qualiter apostolorum principis factus auditor, qualiterque ad cælestia regna migravit, cum ejus passio legeretur, audistis; recte igitur sancti martyris et præsulis solemnitas usque ad diem celebrantur octavum, qui septem tempora, id est, septem a sæculo leges per septem dies, quibus vita humana designatur, conservans, octavum diem, qui resurrectionis et judicii est, in cordis arcano retinens, pro fide Christi mori non timuit. Quod vero partes septem, necnon et octo, unusquisque fidelis dare debeat, Salomon declarat dicens: « Da partes septem nec non et octo. » Dies enim, fratres, in sancta Ecclesia declarantur tres, ante legem, sub lege, et sub gratia; declarantur et septem per septem a sæculo leges: sed jam, prout Dominus dederit, prædictum numerum qualiter intelligendus, et unicuique sit aptandus, et quid mystice signet, vestræ fraternitati promamus.

De primo die.

In primo namque numero intelligimus Deum Patrem omnipotentem. In secundo Jesum Christum Filium ejus Dominum nostrum. In tertio Spiritum sanctum, a Patre et Filio procedentem. Et hi tres unum sunt, unum in deitate, et tres in personis. Dies autem Deus Pater est, dies Filius est, dies Spiritus sanctus est. Dies diei, Filius de Patre est. Ipse et sol justitiæ est. De hoc die per prophetam dicitur: Timentibus Deum orietur sol justitiæ. Ergo si Pater et Filius dies sunt, et dies lux est, patet nimirum quia Spiritus sanctus vera illuminatio est, illuminans corda et fidellum mentes. Per primam vero diem accipiendum est unum Deum, unam fidem,

unum baptisma; similiter et per primam diem possumus intelligere ab Adam usque ad Noe, et uniuscujusque hominis infantiam, et correptionem, et insciorum prædicationem.

De secundo die.

In secundo vero numero intelligere debemus legem et gratiam, timorem et pœnitentiam. Pedes recti, juxta illud: « Recti diligunt te; » et speciem electri, id est, Filii Dei incarnationem; nec non et corpus et anima, vitam activam et contemplativam, practicam et theoreticam, sensum historicum et allegoricum facere et docere, uniuscujusque pueritiam; ac juxta Domini præceptum esurientes reficere. Et tempus a Noe usque ad Abraham est delinquentium increpatio; per legem namque homines a peccato coercentur, per gratiam peccatoribus ignoscitur, per timorem misericordia poscitur, per pœnitentiam peccatoribus venia datur, per pedes in viam mandatorum Dei curritur, per electum Filii Dei incarnatio demonstratur.

De tertio die.

In trino numero intelligimus Trinitatis mysterium, et tres chordæ in cithara, Deum per artificis manum laudantes, ac tres dies ab origine mundi, ut ante jam dixi, usque ad consummationem sæculi. Sunt enim itinere trium dierum Pater ingenitus, Filius unigenitus, Spiritus sanctus ab utroque procedens, Pater in voce, Filius in humana natura, Spiritus sanctus in specie columbæ et ignis. In libro namque Ezechielis tria verba descripta ostendit illi Deus, lamentationes, carmen, et væ; per lamentum pœnitentia, per carmen gaudium æternæ beatitudinis, per væ supplicia æternæ damnationis figurantur. Tres etiam res sunt propter quas unusquisque fidelis ad Ecclesiam pergat ad baptismum et judicium percipiendum, et corpus ac sanguinem sumendum; in vivifica quidem hostia tres colores conspiciuntur,

species formæ, candor et rubor. Unde David de ejus specie sic ait: « Speciosus forma præ filiis hominum; » in candore carnem virgineam, in rubore mysterium Dominicæ passionis. De hac vivifica hostia tres partes exinde facit sacerdos, primam in patena, secundam in calice ponit, tertiam ipse sacerdos sumit: prima pars, quæ in patena ponitur, significat Incarnationem Filii Dei; secunda, quæ in calice ponitur, corpus incorruptibile quod in sepulcro latuit; tertia, quam sacerdos accipit, Christi resurrectionem designat.

De quarto die.

In quarto vero numero accipimus figuram quatuor animalium, et quatuor rotarum, ac quatuor annulos arce; et quatuor principales virtutes, prudentiam scilicet et justitiam, fortitudinem et temperantiam; vel quatuor mundi partes; aut hominem ex quatuor elementis creatum; et quatuor flumina ex uno paradiso manantia. In quarto etiam loco scribitur illud quod Deus dixit: « Fiat lux, et facta est lux: » in quarto quoque loco hominis ponitur juvenus, et tempus a Moyse usque ad transmigrationem B. bylonis.

De quinto die.

In quinto numero intelligimus quinque libros Moysi, et tempus transmigrationis Babylonis usque ad David; vel quinque sensus corporis, visus videlicet, auditus, gustus, odoratus et tactus; similiter etiam et in hoc numero describuntur quinque plagæ corporis Christi in cruce pendentis, et quinque claves sapientiæ, quinque quoque panes hordeacei, de quibus Dominus satiavit quinque millia hominum.

De sexto die.

In senario numero accipiendum est infirmorum visitationem, necnon et hominum senectutem, atque perseverantem sub Evangelio famulatum, et tempus a transmigratione Babylonis usque ad Christum: simul etiam in senario numero Deus cuncta creavit et ordinavit, in sexto die hominem fecit, et in ea ætate mundum redempturus advenit. In sexta quoque hora pro nostra salute Deo Patri Christus semetipsum sacrificium obtulit. In nuptiis vero, quæ in Cana Galilææ factæ sunt, sex hydræ positæ sunt; prima hydra est ab Adam usque ad Noe, secunda a Noe usque ad Abraham, tertia ab Abraham usque ad Moysen, quarta a Moyse usque ad David, quinta

a David usque ad transmigrationem Babylonis, sexta a transmigratione Babylonis usque ad Christum: capientes singulæ metretas binas, id est Vetus et Novum Testamentum.

De septimo die.

Per septenarium namque numerum sanctos apostolos intelligimus, de quibus Dominus ait: « Vos estis lux mundi; » septem etiam invenimus esse dona Spiritus sancti, id est, sapientiæ et intellectus, consilii et fortitudinis, scientiæ et pietatis, ac timoris Domini; in sancta quoque Ecclesia septem dona Spiritus sancti unusquisque fidelis accipit, id est pabulum salis, ecclesiæ introitum, sputum, oleum unctionis, baptismum Christi, chrisma sacerdotum, et chrisma pontificum. Septem quoque sigilla in Apocalypsi Joannis legimus, primum sigillum est annuntiatio Incarnationis Filii Dei; secundum, baptismus; tertium, passio; quartum, resurrectio; quintum, ascensio; sextum, iudicium; septimum, meritorum retributio; sunt et septem beatitudines: regnum cælorum, possessio terræ viventium, consolatio, justitiæ societas, misericordia, visio Dei, et filiatio Dei.

De octava die.

In octonario numero sanctam Scripturam intelligimus, et dilectionem Dei et proximi, ac speculantium vitam, et tempus generale resurrectionis, vel hominum decrepitam senectutem. Octavus dies apud unumquemque finis est vitæ præsentis et initium vitæ futuræ; octavum diem significabat cataclysmus factus sub Noe, in quo octo animæ salvæ factæ sunt; et in Ecclesiaste Salomon loquitur: « Da partes septem nec non et octo; » septem namque et octo quindecim faciunt, et quindecim sunt cantica graduum quæ filii Israel quando ad templum conveniebant, decantare soliti erant. Christus est dies primus, septimus et octavus; primus, ante quem nullus; septimus, quia in ipso septem dona Spiritus sancti requievit; octavus, quia æternus ac sempiternus est; octo etiam beatitudines Dominus in monte suis discipulis exposuit, quas martyr hic sanctissimus et pontifex almificus in se retinuit et excrevit. Nunc itaque enixius flagitemus hunc martyrem et pontificem Marcum ut pro nobis indignis omnipotenti Deo preces effundat, ut qui Pater, tutor et defensor nobis exstat in terris, eum socium mereamur habere in cælis, ipse adjuvante qui vivit et regnat in sæcula sæculorum. Amen.